

Выходить во Львовъ шо Вторника, Четверга и Суботы...

Предплата на "Дѣло" для Австрій: Для Россіи...

ВН. Читателѣвъ въ Россіи просимо ма...

Съ днемъ I (13) липня розпо...

Новый намѣстникъ Галичины.

Коли отъ давна вже димиссія гр. Аль...

Кимъ же есть той новый намѣстникъ, п...

недбаный — мае богато и великихъ претенсі...

Але се ще не цѣлый кругъ дѣлая нам...

Въ нашомъ краю жіють побѣч себе два...

гдеякихъ хвиляхъ доходить до первого роз...

Якежъ становище въ сѣй справѣ займе...

положене Русинѣвъ въ Галичинѣ — нормаль...

Коли мы подносимо „прихильность“ чи...

ПАВЛО ПОЛУБОТОКЪ.

(Исторична розетка Ник. Костомарова.)

(Дальше.)

Знаючи тогдышній обставины, годѣ вѣ...

було шо Полуботокъ мавъ знюшена съ ари...

„Превелебный о Самборовичъ съ архи...

трый, чуючи Орлика съ 30.000 кочующого ва...

шой милости пана посылаючи, вельцѣ прошу...

На листь сей писавъ кирилѣвскій игу...

„Презентовано менѣ сказку превелебного...

валисьбы крѣпкими посторонками, — а за якийсь часъ може они значилибъ стоьло, що нитки павутины... Оно звичайно такъ буває... Галицка Русь нынѣ доволѣ окрѣпла, щобы мала лякаться заклады. Интелигенціи нашої съ кождамъ рокомъ прибуває, народъ розбуджуеся до свѣдомости національной, — интелигенція тѣсно лучится съ народомъ, и обѣ части кажутъ во всеуслышаніе: „мы одно нерозлучне тѣло, одна велика, неустрашима сила.“ Ба ще не конецъ: мы три-миліонна часть народу маемъ опору на чотыринадцять миліонахъ нашого кровно-рѣдного народу за кордономъ, котрі все таки въ глубинѣ своєї душі народной „живуть своимъ житьемъ“... Нашъ народъ же въ исторіи велика мисія, — се добачують навѣть чужоземній учей и политики, якъ прим. пок. Готфридъ Кинкель. Не нынѣ се вырѣшуются рахунки мѣжднародній, — тая хвиля же наближуеся. А мы увѣреніи, що при томъ обрахунку нашъ народъ-велить здужае — обрахуванисъ...

Все се повиненъ — коли хоче — порозумѣти новый намѣстникъ Галичины и, въ интересѣ обохъ народностей краевыхъ и въ интересѣ державы, повиненъ въ своихъ кружѣ дѣлани — яко зверхникъ политическихъ урядѣвъ, яко президентъ краевой рады школьной и яко посередникъ мѣжъ краємъ а централнымъ правительствомъ и короною — стремѣти до того, щобы рускій народъ въ Галичинѣ не лишѣ мѣгъ хѣсноватися всѣми существующими правами, але щобы и отвѣдно до потребъ своихъ мавъ можність здобувати собѣ новы права, якъ здобувають собѣ другіи до теперъ майоризованыя народы. Обмежуванемъ свободы товариствъ, домашнего огнища и печати, стѣснюванемъ автономіи политической, школьной и церковной, анатемами на вѣроисповѣдній символы, на свята, на письмо и проче якогось народу — нѣколи ще нѣяке правительство въ свѣтѣ не зробило собѣ его прихильнѣйшимъ... Чей же се кождому легко порозумѣти...

Безперечно зрозумѣ се и новый намѣстникъ, п. Филипъ Залескій, — отже тутъ буде рѣшати лишь его воля: чи ити дальше утертою дорогою попередникѣвъ, чи ступити на нову. Сяке чи такъ буде его рѣшеніе, — мы, Русины, съ чистымъ прапоромъ въ рукахъ будемъ певнымъ, непохитнымъ ходомъ ити до нашої завітної цѣли, — рѣжниця лишь тая: чи ширшою та гладкою улицею, чи вузкою кременистою стежиною. Але будемъ ити!...

ДО ПИСИ.

Зъ Золочева.

(Конецъ процесу адвюката п. Грыневцкаго противъ п. Андрѣя Даниловича.) Въ звѣстной сѣй справѣ була назначена друга розправа на 10 л. с. м. и тая уквѣчилася судомъ полюбивымъ, на котрый згодилися защитники обохъ сторонъ, Дръ Люка и Дръ Блажевичскій и оба противники. Судъ полюбовный по переслуханню свѣдѣкѣвъ вѣваныхъ до розправы, выдавъ такій вырокъ:

Пѣдписанъ избранъ нынѣшного дня судьями полюбовными въ справѣ п. Александра Грыневцкаго и п. Андрѣя Даниловича, выслушавши стороны и свѣдѣкѣвъ, а именно: о. Петрушевича, п. Фердинанда Мареша, п. Ивана Босаковского, п. Михаила Токаржевского, кс. Кернига и п. Филомена Михайловского, орѣкаемо:

I. що закидъ, зроблений п. Алдксандрови Грыневцкому, будьтобы днѣ, кандидуочу при послѣднихъ выборахъ до сойму, дався скло- нити грошевымъ даткомъ до того, щобы дальше тоько на видѣ кандидуавъ, въ самѣмъ же дѣлѣ попиравъ кандидатуру своего противника и тому улешувавъ выбѣръ, естъ неправдивымъ;

II. що п. Андрѣй Даниловичъ повторяючи повисѣй закидъ, яко обѣгаючи поголоску, не робивъ того въ злѣй вѣрѣ; — на конецъ III. що кошта карного поступованя взаимно зносятся, — именно зъ слѣдующихъ причинъ:

Переслуханъ свѣдѣки подтвердили, що п. Александръ Грыневцскій не ваявъ назадъ своєї кандидатуры и до скѣнченя выборовъ агитувавъ на свою рѣчь, якъ такъоже всякѣ предложения роблены ему въ томъ направлении, именно щобы ваявъ назадъ свою кандидатуру за вверненемъ коштовъ, выданныхъ на цѣли агитаційной, рѣшучо ѣткнувъ и категорично ваявивъ, що буде кандидуави и въ томъ постановленю вытреваа до кѣнца.

Свѣдѣки, котрі въ выборѣй агитацій брали чинну и ѣтаначну участь, и котрі мусѣлибы о томъ знати, чи п. Александръ Грыневцскій одержавъ якусь грошеву вынагороджене, просто обявили, що нѣкто зъ нихъ, чи то бепосередно чи посередно, п. Александрови Грыневцкому якоисъ грошевой сумы не выплачувавъ, анѣ такъоже черезъ когось третого выплатити не поручавъ.

Мимо того, коли п. Александръ Грыневцскій девятнадцати (19) голосами при выборѣ рѣшувъ, повстали въ Буеску пѣдѣврѣня, будьтобы невыбраныи п. Александра Грыневцкаго было тоько нимъ самымъ споводоване и що его до занѣдбаня агитацій на свою рѣчь грѣши наклонили. Тѣ хочъ безъосновной поголоски ровнеслися скоро, тымъ бѣльше, що ихъ передавали поважнѣ люде. П. Андрѣй Даниловичъ почувъ подобный закидъ противъ п. Грыневцкаго такъоже зъ усть личностей, о котрыхъ допускати мусѣвъ, що они вѣдомѣстную побираютъ або въ власного перевѣдченя, або такъоже зъ достовѣрныхъ и певныхъ жерель, и для того такъоже, на зроблене ему запытанье, повторивъ тую поголоску якъ поголоску, а не якъ фактъ правдивый. Супротивъ сего мусимо уважати п. Андрѣя Даниловича

перевѣдченя, мѣсто пристойне. Пронеслися була зимою тутъ тревога, будьто Орда въ степѣ за Васильковымъ, або уже по сѣмъ боку Василькова, а ѣтъ кого — въ то время не вѣдавъ я, ажъ теперъ спытавъ ѣтца намѣстника свята-софійского, ѣтца писаря, ѣтца инститор-а консисторіи, и они повѣдали, що некакійсь мужикъ приѣбѣгъ до Рославичѣвъ, села митрополитаньского, сказавъ о той тревозѣ попу, пѣвъ въ городничимъ тамошнымъ ударили въ колоколъ на гвалтъ, людей потревожили и по околныхъ селахъ; однако за тоа и пѣвъ и городничій принняли въ цѣпи наказаніе, а мужикъ въ крѣпости печерской мавъ наказаніе; а понеже ѣтцъ Ниль по повѣдѣнню на мене неправдивую давъ скавку, то мусѣвъ писати и тоа, чого ѣтъ мене не слыхавъ: може днѣ по нелюбви ко мнѣ се творить, хотя я нѣ въ чѣмъ его милости не перешкоджую, або хотѣвъ крайнѣго моего благодѣтеля, вашу паньскую милость, подвигнути на мене старца до уразы, до ненависти; що-кольвекъ дѣлае, Богъ ему да простить, а я всегда въ надлежащей чести добровѣ имя и славу такъ сегого вашей милости пана, яко и всего благодарственнаго домоства пестуючи и заховуючи всегдашній молитвы и готовьщи услужъ доживотныхъ при најжайшѣмъ поклоненю валецкоу вельми вашу во всемъ зичливый богомолецъ и слуга најжайшій — Евстратій Самборовичъ, архимандритъ влѣцкѣй, игуменъ общества свята-троицкаго Кирилловского кѣвскѣй, рукою власною.

(Конецъ буде.)

о правдивымъ, позаякъ днѣ то робивъ въ блудѣ и зовсѣмъ не доказувавъ, будьтобы поголоска, ровѣвана противъ п. Александра Грыневцкаго, була дѣйстно правдивою. Цѣла отже приключка и цѣле непорозумѣне межѣ спорячими сторонами треба приписати неперозумнымъ розширяванемъ безъосновныхъ пѣдѣврѣнь, а коли теперъ справа черезъ зѣднаня свѣдѣкѣвъ ѣтповѣдно пояснена, устала всяка причина до дальшихъ спорѣвъ судовыхъ або повасудовыхъ, и обѣ стороны не можуть мати нѣчого собѣ закидати. Дятого такъоже внесене коштовъ поступованя карного вѣсть оправдане.

Въ Золочевѣ дня 10 септя 1883.

Дръ Станиславъ Крижановскій,
Дръ Володиславъ Бодыньскій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(По поводу поголосокъ о значеню зпъзду въ Дили) замѣстила недавно берлинська „Post“ пѣдѣурядову корреспонденцію зъ Вѣднѣ, котра перечить, будьтобы сей зпъзѣдъ мавъ дати причину до переговоровъ въ справѣ ѣтновленя австрійско-нѣмецкаго союзу. Союзъ буде тревати формально и морально по за рѣкъ 1884, але въ новы переговоры нѣкто не вѣрять. — Порукую дальшого его существованя естъ не тоько сиѣльнѣсть интересовъ Австрій и Нѣмеччины, але такъоже сердечнѣй ѣтношеня обохъ двѣрѣвъ.

(Буковинско-румынскій послѣ до рады державной) — якъ довѣдусъ „Wien. Allg. Ztg.“ — дуже не задоволенъ зъ результау вѣбѣхъ дотѣрѣньныхъ трансакцій политическихъ, и мали заявити, що выступлятъ зъ клубу Гогенварта, котрого теперъ суть членами, если не будутъ увзгляджены ихъ желаня. — Румуны жадають имено, щобы въ Сучавокой гимназій и на теологичномъ факультѣ черновецкаго университета бувъ заведеный румынскій языкъ выкладочный.

(Межнародное роздоразжене въ Загребѣ) выкликавъ недавно поступокъ директора скарбу Давида, котрого имя вяжесе съ исторіею вильву мадырского въ Хорватіи. Передъ тремя роками казавъ онъ поробити для сиѣльныхъ властей выѣски съ угорскими и хорватскими написаними, щобы такимъ дѣломъ зрѣбити угороку идею державну популярною. — Выѣски однако не побачили тогда денного свѣтла, бо бурмистръ зробивъ Давидови увагу, що тіи выѣски нарушають законъ угодовый, позаякъ пѣола §. 56 тогожь закона хорватскій языкъ естъ языкомъ урядовымъ и для сиѣльныхъ властей, знаходчехся на хорватскоій территоріи. — Директоръ скарбу поздоймавъ отже свои выѣски и ждавъ. Теперъ выѣхали зъ Загребу банъ и бурмистръ, нема такъоже и студентѣвъ, бо порозѣздилися на фѣри, — и ѣтъ прійшовъ часъ, щобы вытнугти схованы выѣски. Дня 7 л. липня прибито зъ приказу Давида на дирекцій скарбу, на головной касѣ краевѣй и на урядѣ податковомъ (на послѣднемъ ажъ 6) выѣски съ мадырскими надписаними. — Наслѣдокъ сегого ума въ Загребѣ дуже роззяренъ а „Pozog“ вѣзвавъ бурмистра скликати митингъ, котрый мавъбы обговорити слѣдующій точки: 1) Митингъ выражае свое невдоволене зъ причины нарушеня закона о угодахъ; 2) выирае депуатацію зъ 5 мужѣвъ, котра мавъа удати до директора скарбу и зрѣбити ему представлене, щобы знявъ новы урядовы выѣски; 3) цѣльнѣй митингъ мае спроводжати депуатація и спокѣйно выжидати ѣтповѣди директора скарбу; 4) на случай ѣтмовной ѣтповѣди належитъ vybrати зъ помѣжъ митингу 3 людіи, котры въ асистенцій цѣлого зѣбрания мають усунути вневидженъ выѣски. — „Pozog“ вызывае такъоже всеѣ округи сельскѣй, щобы такъ само постунали якъ Загребъ и тымъ способомъ запрѣтостовали противъ мадыризаций краю.

(Новый законъ нотаріальный) для Угорщины находится межѣ предложенями, котры угороке правительству прѣтговило для најблизшой сѣсії парламенту. — Дотычне предложение министра справедливости обѣймающе постановы що до змѣны 35 артикулу закона о нотаріатѣ зъ року 1874 находится теперъ въ рукахъ другихъ министровъ, котры мають поробити свои увагы, почѣмъ буде ще переведена дискусія на повнѣмъ засѣданю рады министровъ.

(Пѣсла информаций газеты „Linser Volksblatt“) выносятъ всеѣ громады повѣту Крессмонстеръ петицію до рады державной и до сойму, въ котрой жадають ухилена цѣлоденной науки въ семѣмъ и осъмьмѣ роцѣ школьномъ и заведеня науки недѣльной.

(Презбитерія евангелицкой громады въ Инсбруку) ухвалила на засѣданю зъ дня 19 л. липня адресу до проф. дра Вильдавера за то, що выступивъ въ тирольскомъ соймѣ въ оборонѣ тирольскихъ прѣтестантовъ. „Мала горетка нашихъ ѣтноврѣдѣвъ зовсѣмъ не заступлена въ соймѣ“ — сказано въ адресѣ — „и тому тымъ прѣятнѣйше мусимъ ѣтчувати, що противъ замаху на нашѣ права не отоймо беззахистней, що можемъ числѣти на симпатіи тирольскихъ либералѣвъ. Мимовѣль пытаемося, мы прѣтестанты, зъ ѣткѣ походятъ тіи симпатіи католическѣй сообщительствъ? Певно, що они основуются на Вашѣмъ повнѣмъ любви розумѣнню и для нашего евангелицкаго христіаньства, въ ихъ власной свѣдомости и почутю справедливости, въ ихъ гуманности а неменше въ патриотическихъ змаганіяхъ до мира и добра Тиролю.“ Такой переконаня визнають такъоже и тирольскы

прѣтестанты и будутъ ихъ зовсѣгда обявляти. Презбитерія кѣнчить адресу прошенемъ, щобы проф. Вильдаверъ удѣлилъ ей такъоже своимъ те-варшамъ.

(Словенскѣ политичне товариство въ Марбургу въ Стірти) мало назначенъ на 12 л. септя с. р. свои зборы въ Лихтенвальдѣ. Програму зборѣвъ вышловные годовные рефератъ посла до рады державной дра Вошняка „о дѣльности ради цѣвъ“ и выкладъ посла до сойму Зантарича о дѣльности стирійского сойму. Кромѣ того мало прійти на порядокъ дневный меморандумъ до графа Таффе въ справѣ именованя урядничѣвъ владѣочихъ словенскимъ языкомъ въ словенскихъ ѣтотриктахъ.

(Угорскій Pestl Naplo) розбираючи ѣтношеня межинарѣднѣ въ Чехахъ пише ось ельс: Мы вже неразъ выказали, що борбы, котру вѣде австрійское сторонництво вѣрноконституційне ѣтчасу своего упадку, — не похваляемъ и съ немъ не симпатизуемъ. — И коли теперъ въ сѣмъ штатаню ще разъ справедливо розглаголемъ, о котрой въ чеськомъ соймѣ поднялася борба партийна, надимъ, що завязѣтость и ѣгѣрчене Нѣмцѣвъ не оправданѣй. Чеськѣ Нѣмцѣ игноруютъ се совершенно, що королевство чешке въ той званы державной, въ котрой становитъ часть окладову Австрій мае свои права историчны, котры не допускають роздирати его географичныя границы. — Либеральнѣй Нѣмцѣ жадають, щобы Чехи въ Чехахъ були утисненѣ, щобы были такъ прѣдлаваны якъ за системою Шмерлинга, и якъ бы были щѣ нынѣ, колибы ихъ национальнымъ аспирациямъ не удалося було чешку большу посѣдьость и чешку аристократию для себе позмыскати. Безъ нихъ мѣлыбы Нѣмцѣ щѣ и нынѣ большѣсть въ чеськомъ соймѣ, где они становлятъ прѣцѣ тоько 37-17% жителѣвъ, коли процентове число Чехѣвъ 62-7% выносятся. При томъ ѣтотношеню чиселѣмъ не естъ становиче, що Нѣмцѣ не хочуть бута зсудженѣ на вѣчну меншѣсть, оправдане анѣ оправдѣлье. — Большѣе оправдане естъ становиче Чехѣвъ и пѣсла него Нѣмциамъ и Чехамъ однакъ мѣра належитѣся. Чеськѣ Нѣмцѣ жадають для себе въ Австрій прѣтекцій, Чехи тоько справедливости. И мы мусимъ признати, що Чехи далеко достѣйнейшии справедливости Австрій, якъ чеськѣ Нѣмцѣ прѣтекцій. ѣтколи Чехи покинули пѣсновную оппозицію, вступили до рады державной и пріймали дуализмъ, не лучивше анѣ ѣдѣнь случаи, въ котрыхъ ихъ поступоване можнабы назвати по-коректнымъ. Цѣль, котру хочуть осягнути, не укрывають они зовсѣмъ.

(Сѣсія чеського сойму) зѣстала закрыта для 11 л. липня, а всеѣ газеты чеськѣ мѣстятъ оглядъ дѣльности законодавчон, яка проявила въ сѣмъ періодѣ. — Загально оцѣнюючи прѣцѣ парламентарній, dokonанѣй въ той сѣсії, можна си постановити на ровнѣй съ всема попередными, не тоько що до числа залагодженыхъ предметѣвъ, але такъоже що до пыльнѣости и ревности послѣствъ, съ якою они брали участь въ засѣданяхъ. — На 23 засѣданьяхъ залагодивъ чеськѣ соймъ большѣе якъ 200 предметѣвъ, межѣ котрымѣ находилися справы дуже великой ваги. — Мѣжъ иными пѣдностъ маршалокъ краевыи въ своей бесѣдѣ прощальной справу сполученя Вышеграда съ Прагою, котра постунила на сѣй сѣсії ѣднѣ крокъ наперѣдъ. Ухвалы запавшей що до ревизіи правныхъ аршиѣновъ о бродягахъ и основане домовь для примусовой работы, повитае люднѣсть такъоже съ радѣостою, бо пѣсла оправдания комисіи нема може въ житю суспѣльномъ королевства чеського явнѣти, котрыбы въ той стѣпени аборбували увагу всеѣхъ жителѣвъ, якъ справа волоцѣговъ и бродягъ, що сталися правдивоу пѣлаго краю. — Существующій законы були по части недостаточныи, щобы запѣбѣгчи зду, а по части не могутъ бута ѣтповѣдно выконуваны дятого, що органы выконуваніи не мають потрібной до того силы и енергій. — Великае значеніе мае такъоже ухвала въ справѣ ревизіи закона о принадлежнѣости. — На той сѣсії ухваливъ соймъ субвенцію для чеськой жѣлѣзничей трансверзалной, а коли въ той способѣ уругана зѣстала шерешкода, що стоала въ дорогѣ розкопчатю будовы, то можна надѣятися, що незавожъ зачнутѣся техничній работы. — Коли щѣ згадаѣти про основане бюро техничного, по котромъ сѣдѣвають много користей для краевого господарства — про законъ о ловлѣ рыбѣ, дальше субвенція для численныхъ господарчихъ заведений науковыхъ, пѣдвысѣшене платнѣй учителей въ мѣстныхъ громадахъ а въ кѣнци ближе означеные обѣлы дѣлани громадъ, — то треба признати, що минувшая сѣсія сойму чеського не церѣшила безъ користей для краю. — Но якъ зъ ѣднѣй стороны маже соймъ чеськѣ похвалятися многими позитивными результаути на поли красевого законодательства, то зъ другой стороны не лишила минувшая сѣсія сойма найлучшого враженя, о сѣмъ репрезентація краю поднялася мисія помпирѣна ѣтнѣ въ краю проживаючихъ народностей. — Пѣдмету въ томъ згладѣ зыдъ якъ звѣстно Чехи а розпоряджачи знаменитою большѣостою прѣдкладали Нѣмциамъ неразъ компромисы, котры были на цѣли взаимные порозумѣне. Таку тенденцію мало такъоже звѣстне предложение чеського законодательства — ише „Politik“ пробывалося бывае порозумѣня, бесѣдника подносила конечнѣсть порозумѣня обохъ народностей и жалусѣ ѣттакъ, что сѣмъ газеты нѣмецкѣй зробили начальникомъ чеського законодательства Ригерѣ несправедливый замѣтъ, будѣ днѣ подѣйствъ справу позапарламентарной порозумѣня вже пѣола дебѣты о реформѣ выборовъ, по-

